

Forslag, der ikke er blevet gennemført og derfor heller ikke kan være gældende. Hvis man i Udlandet vil søge at skaffe Agitationsmateriale for en saadan Lovgivning og ogsaa vil søge Oplysninger fra Danmark, kan vi præstere et stort Materiale, vi kan levere meget Papir, men der kommer til at staa i Slutningen af Redegørelsen, som der staaer i Slutningen af Redegørelsen for Forholdene i Frankrig, hvor det efter Omtalen af et Forslag staaer: „Men Loven ses endnu ikke at være blevet gennemført.“ Paa samme Maade vilde der ved en Redegørelse for Danmarks Vedkommende komme til at staa: „Man ser ikke, at de paagældende Lovforslag er blevet gennemført.“

Den Del af Redegørelsen, der omfatter de gældende Bestemmelser, indeholder ogsaa for en væsentlig Parts Vedkommende kun Efterladenskaber fra Krigsperioden. Man har endnu ikke ophævet disse Lovgivningsbestemmelser, men paa den anden Side har man et Indtryk af, at de kun i ringe Grad finder Anvendelse, stridende som de nu en Gang er mod det praktiske Livs Krav. Betegnende i saa Henseende er Indberetningen fra Czekoslovakiet. Den meddeler, at i Tilfælde af for stærk Prisstigning træder et Raad, bestaaende af Repræsentanter for forskellige Ministerier, sammen, og de skal saa foretage Foranstaltninger. Der tilføjes, at senest beskæftigede dette Raad sig med Foranstaltninger til Regulering af Kornpriserne i Anledning af den stærke Stigning af disse. Da det nu — jeg undtager de allersidste Dage, som dette jo ikke kan tage Sigte paa — sikkert er et Aar siden, man havde Stigning i Kornpriserne, kan man deraf se, at dette Raad, der, som jeg sagde før, bestaar af Repræsentanter for Ministerier og derfor ikke har store Vanskeligheder ved hurtigt at blive kaldt sammen, ikke ret tit bliver kaldt sammen. Og selv om det for et Aar siden har været sammenkaldt for at skulle beskæftige sig med Stigningen i Kornpriserne, tror jeg ikke, det har faaet nogen Virkning paa denne Stigning, at Raadet har drøftet den Sag.

I et Land synes man imidlertid stadig at holde Liv i Krigstidens og Efterkrigstidens Foranstaltninger, ja, man har endog haft nedsat en Kommission med den Opgave at forslaa en videre Udvikling af denne Lovgivning — det samme, som man altsaa tilsigter i det af Regeringen forelagte Lovforslag —, uden at man kan se, at man har faaet andet ud af denne Kommissions Arbejde end en Betænkning, og at man af det Prisreguleringssystem, man har der, ikke faar andet end Ulejlighed og Vanske-

ligheder for Erhvervslivet og en betydelig Udgift for Staten. Man fører en omfattende Kontrol med Sømmenslutninger, Aftaler, monopoliserede Virksomheder — den omfattende Kontrol bestaar nærmest i, at der føres et Register over disse Virksomheder —, og man er kommet til det overraskende Resultat, at der i Norge findes en 700—800 saadanne Sømmenslutninger. Man er ganske vist — antagelig fordi man skulde skaffe et omfattende Materiale til Brug ved Gennemførelse af videregaaende Lovforanstaltninger — gaaet saa vidt, at man har medtaget Tilfælde, hvor Sømmenslutningerne og Aftalerne bestod i mundtlige Aftaler f. Eks. mellem et Par Skomagere i en lille Landsby om Betaling for Reparationer.

Naar man tænker paa den Agitation, der har været drevet herhjemme, særlig i Regeringspressen, der har angrebet de næringsdrivende og beskyldt dem for at tage Aagerpriser og lovet, at en Lovgivning som den her foreslaaede skulde skabe et Eldorado for Forbrugerne, saa skulde man tro, at man i Norge, hvor Priskontrol stadig fungerer og har fungeret siden Krigen, havde opnaaet for det første et betydeligt lavere Prisniveau end i Danmark og for det andet Tilfredshed hos Forbrugerne. Men det er paa ingen Maade Tilfældet. Tværtimod; jeg kunde sige selvfølgelig er det modsatte Resultatet. Pristallet var i Danmark i Marts 221 og i Norge 271. Nu skal jeg ikke gøre som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der i Gaar omtalte Pristallene fra de forskellige Lande uden at tage smaaligt Hensyn til disse Landes Valutakurser. Det ærede Medlem var saa heldig kun at nævne de Lande, der havde deres Valuta i Guld-værdi, og de kunde derfor ud fra det ærede Medlems Synspunkt være overordentlig anvendelige til at bevise, at de danske handlende tog for høje Priser. Hvis det ærede Medlem havde været Medlem af det franske Deputeretkammer, havde det ikke været saa rart for de franske Detailhandlere, for der vilde det ærede Medlem jo have kunnet fremføre et Pristal, der allerede for en Maaned siden laa mellem 500 og 600. Endnu værre vilde det have været i Czekoslovakiet, der har et Pristal paa op imod 1 000. Det er ganske vist Engrospristallet, men det ærede Medlem brugte ogsaa Engrospristallene fra de forskellige Lande til Angreb paa de danske Detailhandlere. Men jeg skal ikke gøre som det ærede Medlem. Jeg skal yde de norske Priskontrolforanstaltninger den Retfærdighed, at jeg skal omregne de norske Pristal efter Forholdet mellem danske og norske Kroner; den eneste Maade, der